

РЕШЕНИЕ

№ 3177

гр. София, 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1536** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на П. М. П. от [населено място] срещу Решение № 20016604/19.01.2021г., постановено по НАХД № 6448/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което на касатора на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.95, ал.1 ЗДвП.

В жалбата са изложени твърдения, че решението на СРС е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и при неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1 от НПК. Сочи се, че неправилно СРС се е произнесъл по фактическата обстановка, която е подкрепена с доказателствен материал. Изтъква се, че доказателствата са ценени неправилно поотделно и в съвкупност, с което е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила. Моли за отмяна на решението на СРС и за отмяна на НП.

В с.з. касаторът, чрез адв. И. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна ОПП-СДВР, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказан.

Касационната жалба е редовна и допустима - подадена е от страна, участвала във

въззивното съдебно производство и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

След преценка на изложените от страните доводи и извършената по реда на чл. 218 от АПК проверка, съдът намира жалбата за процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна, против подлежащ на касационен контрол съдебен акт, а разгледана по същество тя е неоснователна.

С обжалваното Наказателно постановление № 20-4332-003253 от 06.03.2020г. на началника на група към СДВР, отдел "Пътна полиция", на П. М. П. е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 95, ал. 1 вр. чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата.

От фактическа страна е установено, че на 08.02.2020г. около 19:00ч., в [населено място] на ул. Ф. Ж. К., като водач на лек автомобил „С. А." с рег. [рег.номер на МПС], управлявал личното МПС по ул. Ф. Ж. К. от ул. М. Ю. Г. към [улица] спира и паркира МПС, като при отваряне на задна лява врата откъм страната на движението става причина и участва в ПТП с преминаващия покрай него л.а. Фолксваген К. с рег. [рег.номер на МПС].

Обжалваното решение е правилно като постановено при отсъствието на наведеното с жалбата касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон.

Съставомерността на извършеното деяние и вината на нарушителя са правилно установени от съда, който е обсъдил всички твърдения на жалбоподателя и аргументирано ги е приел за неоснователни.

С НП касатора е санкциониран за нарушение на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредбата водачът и пътниците могат да отварят врата, да я оставят отворена, да се качват и да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркирано, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението.

От събраните по делото доказателства, се установява по несъмнен начин, че П. П. в качеството му на водач на МПС е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението, за което е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

По делото няма спор, че на датата и в часа посочени в АУАН П. е спрял и паркирал на ул. Ф. Ж. К., пред бл.30. Не е спорно и това, че същият е отворил задна лява врата за да слезе от автомобила, както и че в този момент покрай него е минал друг автомобил управляван от св. Ю. Д. А., който е управлявал л.а. Фолксваген К. с рег. [рег.номер на МПС], с който е реализирано ПТП.

СРС е приел, че касаторът е осъществил състава на административно нарушение по чл. 95, ал. 1 от ЗДвП, тъй като не е спазил правилото на разпоредбата. Този решаващ извод на въззивния съд се споделя от касационната инстанция. Настоящият съдебен състав смята, че СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело (чл. 14 от НПК), при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота като при тяхната съвкупна преценка е изведен правилен извод. От писмените доказателства по делото, вкл. и декларация от самия касатор, в която не отрича отворената лява врата и настъпването на ПТП-то, по несъмнен начин се установява извършването на нарушение на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП от П. П.. Отворената врата на автомобила,

паркиран на платното за движение и настъпилото ПТП- от съприкосновението на с преминаващия л.а. Фолксваген К. с рег. [рег.номер на МПС] . , водят до обоснования извод, че водачът на автомобила, слизайки от него и оставяйки вратата отворена, създава опасност за движението (вероятната опасност се потвърждава и от настъпилите вреди по превозните средства) и така нарушава посочената разпоредба. Касаторът е бил наясно с извършеното нарушение, законовите норми които е нарушила и на какво основание е била санкционирана от АНО, поради което правото и на защита не е нарушено.

Въззивният съд обаче неправилно е извел, че относимата към нарушението на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП санкционната разпоредба е тази по чл. 180, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, вместо приложената от АНО по чл. 185 от ЗДвП. Разпоредбата на чл. 180, ал. 1, т. 1 от ЗДвП санкционира нарушение на правилата за паркиране и престой, докато в конкретния случай И. е отворила вратата на автомобила си без да се увери, че няма да създаде опасност за движението (чл. 95, ал. 1 от ЗДвП), което нарушение е различно от нарушенията за паркиране и престой и поради това, че няма такава изрична санкционна норма следва да се приложи чл. 185 от ЗДвП. Независимо от тази констатация на въззивния съд относно санкционната разпоредба не се стига до влошаване на положението на жалбоподателката с потвърждаването на наложена ѝ глоба в размера на 20 лв. Решението като правилен краен извод за законосъобразност на НП за налагане на глоба от 20 лв. за нарушение на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП следва да се остави в сила.

В случая АНО е дал правилна квалификация на извършеното нарушение и законосъобразно е наложил санкция на П. съобразно нормата на чл. 180, ал. 1, т. 1 пр. 2 от ЗДвП, доколкото точно тази норма предвижда санкция за нарушаване на правилата за престой и паркиране, а в случая нормата на чл. 95 от ЗДвП е точно такова правило.

При извършената от касационния съд служебна проверка не се констатираха пороци относно допустимостта и валидността на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, VI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20016604/19.01.2021г., постановено по НАХД № 6448/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав, с което на касатора на основание чл. 180, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.95, ал.1 ЗДвП.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: